

videregives uden samtykke til udenlandske udlændingemyndigheder, at der ikke uden samtykke kan videregives oplysninger f.eks. til udenlandsk politi, når oplysningerne kan bidrage til at fastlægge rejseruten, f.eks. fordi den pågældende under rejsen hertil har ernæret sig ved butikstyperier, og fingeraftrykkene derfor beror hos udenlandsk politi, men måske ikke hos de udenlandske udlændingemyndigheder?

Svar:

I lovforslagets § 1, nr. 11, foreslås der indsat som § 40 a, stk. 6, i udlændingeloven en bestemmelse, hvorefter politiet og Direktoratet for Udlændinge uden udlændingens samtykke elektronisk eller manuelt kan videregive oplysninger fra registret vedrørende optagne fingeraftryk til udenlandske udlændingemyndigheder.

Det følger således af selve lovbestemmelsen, at oplysninger fra registeret vedrørende optagne fingeraftryk alene vil kunne videregives til udenlandske udlændingemyndigheder.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget indebærer denne begrænsning i videregivelsesadgangen, at videregivelse efter bestemmelsen vil kunne ske til udenlandske udlændingemyndigheder, dvs. myndigheder, som efter det pågældende lands ressortfordeling har ansvaret for indsamling af oplysninger om optagne fingeraftryk fra udlændinge og eventuelt ansvaret for et oprettet register herom, samt til andre myndigheder, som fører register over fingeraftryk af udlændinge. Videregivelse vil således efter omstændighederne kunne ske til udenlandsk politi.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget vil videregivelse endvidere alene kunne ske med henblik på en udlændingeretlig anvendelse af fingeraftrykkene. Det vil således være en forudsætning for videregivelsen af fingeraftrykkene, at fingeraftrykkene ikke vil blive anvendt i en strafferetlig sammenhæng. Der vil i forbindelse med videregivelse af fingeraftryk blive gjort opmærksom på, at fingeraftrykkene ikke er optaget i forbindelse med et strafbart forhold, og at fingeraftrykkene alene må anvendes i en udlændingeretlig sammenhæng.

Indenrigsministeriet finder anledning til at præcisere, at bestemmelsen efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke vil være til hinder for,

at de danske myndigheder til brug for behandlingen af en udlændingesag, herunder til at fastlægge identitet og rejserute, videregiver optagne fingeraftryk til en udenlandsk udlændingemyndighed, og at den udenlandske udlændingemyndighed, hvortil fingeraftrykket videregives, til brug for de danske myndigheders behandling af en udlændingesag eventuelt ved henvendelse til politiet i det pågældende land foretager søgning af, hvorvidt tilsvarende fingeraftryk er optaget i forbindelse med kriminalitet.

Det vil i den forbindelse være en forudsætning, at oplysningen om fingeraftryk optaget i forbindelse med kriminalitet i det land, hvortil der rettes henvendelse, alene vil blive brugt i udlændingeretlig sammenhæng, herunder til at fastlægge identitet og rejserute, og at de udenlandske myndigheder gøres opmærksom på dette forhold ved videregivelsen.

Spørgsmål nr. 15:

Hvordan kan man vide, om de i lovforslagets nr. 5, § 36, stk. 1, nævnte foranstaltninger, hvorom der henvises til lovens § 34, er tilstrækkelige og vil det ikke forsinke sagsbehandlingen at skulle afvente, om disse i lovens § 34 nævnte foranstaltninger er tilstrækkelige?

Svar:

Indenrigsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen.

Indenrigsministeriet skal på den baggrund bl.a. bemærke følgende:

Det er en betingelse for anvendelse af foranstaltninger efter udlændingelovens § 34, at de må anses for nødvendige for at sikre udlændingens tilstedeværelse, indtil der er truffet afgørelse om udvisning eller afvisning, samt efter fast praksis, indtil der er truffet afgørelse om udsendelse efter et afslag på opholdstilladelse.

Foreligger der ud fra en vurdering af sagens samlede oplysninger – herunder bl.a. indrejseforhold, tid og sted for og omstændighederne ved indgivelsen af asylsøgningen, nationalitet, alder, personlige forhold, eventuel kriminalitet og eventuelle tidligere asylansøgninger – konkrete grunde til at antage, at foranstaltninger efter § 34 ikke er tilstrækkelige til at sikre udlændingens tilstedeværelse, kan der efter udlændingelovens § 36 ske frihedsberøvelse, som